

שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ וְהַסְעוּדָה הַמְּאִירָה

מִסֵּעַ שֶׁל אֲמוּנָה, עֲנָוָה וְאַהֲבַת ה'.
מְבוֹסָס עַל מִדְרָשׁ יְלָקוּט שְׁמַעוֹנִי (מִשְׁלִי).

כָּל מֶה שֶׁהַשֵּׁם עוֹשֶׂה – הֵכֵל לְטוֹבָה!

הַמֶּלֶךְ עֹזֵב אֶת אֲרָמוֹנוֹ

בְּגִזְרַת הַשֵּׁם, שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ
יָרַד מִכִּסֵּא הַמַּלְכוּת.

הוא עֲזַב אֶת עֲשָׂרוֹ
וַיֵּצֵא לָרְחוֹב
כְּאָדָם פָּשׁוּט.

שְׁלֹמֹה הַבֵּיט
לַשָּׁמַיִם וְאָמַר:
"רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם,
אֲנִי בּוֹטָח בָּךְ!"

מחזור על הפתחים

שלמה היה צריך לבקש
אכל מאנשים אחרים.

הוא לא התיאש, כי ידע
שהשם הוא הון ומפרנס לכל.

אפלו כשקשה, השם נמצא אתנו שם בדיוק!

הַהִזְמָנָה שֶׁל הָאִישׁ הָעָשִׂיר

אָדָם אֶחָד, עָשִׂיר מְאֹד, פָּגַשׁ
אֶת שְׁלֹמֹה.

הוּא הִשְׁתַּטַּח לְפָנָיו וְאָמַר:
"אֲדוֹנִי הַמֶּלֶךְ! אִם תִּרְצֶה, בּוֹא
לֵאכֹל בְּבֵיתִי הַיּוֹם!"

שְׁלֹמֹה הוֹדָה לַשֵּׁם
עַל שֶׁשָּׁלַח לוֹ מְזֹן,
וְהֵלֵךְ עִם הָעָשִׂיר.

שור אבוס ומטעמים מרובים

העשיר לקח את שלמה לעליית הגג המפוארת שלו.
הוא שחט עבדו שור מלא בשר, והביא מטעמים רבים.
אבל חסר היה שם משהו חשוב... רגישות ללב של הזולת.

כְּשֶׁהַמְּלִים כּוֹאֲבוֹת יוֹתֵר מִהָרָעֵב

בְּמָקוֹם לְנַחֵם אֶת שְׁלֹמֹה, הָעָשִׂיר הִתְחִיל לְהִזְכִּיר לוֹ אֶת הָעָבָר:
 "זְכוֹר אֶתָּה שֶׁעָשִׂיתָ כֶּךָ וְכֶךָ בִּימֵים שְׁהֵייתָ מֶלֶךְ?"
 הַהִזְכָּרָה שֶׁל כֶּסֶּא הַמַּלְכוּת שֶׁאֵבֵד צִעֲרָה אֶת שְׁלֹמֹה מְאֹד.

לַעֲזֹב בְּדַמָּעוֹת

כִּיּוֹן שֶׁהַזְכִּיר לוֹ הָעִיר אֶת יְמֵי
מַלְכוּתוֹ – שְׁלֹמֹה גָּעָה בְּבִכּוֹ!

הוּא בָכָה כָּל אוֹתָהּ סְעוּדָה,
עַד שֶׁקָּם וְהָלַךְ מִנֶּשֶׁם.

הַשֵּׁם אוֹסֵף אֶת כָּל
הַדַּמָּעוֹת שְׁלָנוּ.
הַתְּפִלָּה הִיא הַנְּחֻמָּה
הַטּוֹבָה בְּיֹתֵר.

חַנֵּשׁ מִפְּגִיעָה נֹסֶפֶת

לְמַחֲרֹנִי, פָּגַשׁ אֶת שְׁלֹמֹה אָדָם אַחֵר וּבִקֵּשׁ לְאַרְחֵ אוֹתוֹ.
אָמַר לוֹ שְׁלֹמֹה: "מָה אַתָּה מְבַקֵּשׁ לַעֲשׂוֹת לִי? כָּנִישׁ שְׁעָשָׂה לִי חֶבְרֶה אוֹתִי?"

Focus Box

מִתָּר לְזָהָר, אֶךְ עָלִינוּ לְזִכֹּר שֵׁישׁ
אֲנָשִׁים עִם לֵב טוֹב וְרִגִּישׁוֹת.

איש עני אני...

ענה לו האיש: "אדוני! איש עני
אני. מעט ירקות יש לי".

"אם רצונך, ואתה מסכים – בוא
בוא עמי לביתי".

העני דבר מתוך כבוד, ענונה
ואהבה גדולה.

אֵיךְ מְאַרְחִים מִכָּל הַלֵּב?

1. רחיצה בכבוד:

כשהגיעו לבית, העני רחץ את ידיו ורגליו של שלמה במים הזכים.

2. אוכל בשמחה:

הביא לפניו מעט ירק, אבל באווירה טובה.

3. מלים מאירות:

מיד התחיל לנחם את המלך במלים של אמונה!

הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עֹתִיד לְהַחְזִירָהּ!

אָמַר הָעָנִי: "אֲדוֹנִי! שְׁבוּעָה
נִשְׁבַּע הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
לְדוֹד אָבִיךָ..."
"הַשֵּׁם רַק מְחַנֵּךְ וּמוֹכִיחַ אוֹתְךָ
כִּמוֹ אֲבֹא שְׂאוֹהֵב אֶת בְּנוֹ."
"וּבַעֲזֶרֶת הַשֵּׁם – הוּא עוֹד יַחְזִיר
אוֹתְךָ לְכֶסֶּא הַמַּלְכוּת!"

הארת הלב: דברי חיזוק של תורה ואמונה נותנים מזון לנשמה!

אַרוּחָה שֶׁל אֲהָבָה וְשִׂמְחָה

שְׁלֵמָה אָכַל אֶת הַיִּרְקוֹת
הַפְּשׁוּטִים, אֶךְ בְּלִבּוֹ
הִרְגִּישׁ שִׂמְחָה וְרוּגָע.
מִלּוֹת הָאֲמוּנָה שֶׁל הָעַנִּי
חִמְּמוּ אֶת לִבּוֹ. הוּא יָדַע
שֶׁהַשֵּׁם שׁוֹמֵר עָלָיו, וְהַכֹּל
מְכוּוֹן לְטוֹבָתוֹ הַנִּצְחִית.

הַהִבְטָחָה מִתְקִימָה

וּכְמוֹ שֶׁאָמַר הָעֲנִי, כֹּךְ הָיָה.
רַחֲמֵיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
גָּבְרוּ, וְהוּא הִחְזִיר אֶת
שְׁלֹמֹה לְמַלְכוּתוֹ.
שְׁלֹמֹה זָכַר אֶת כָּל מַה שֶׁעָבַר,
וְהוֹדָה לַנֶּשֶׁם עַל הַנְּשִׁיעוֹר
הַחֲשׂוֹב שׁוֹלֵמֵד.

מִסְקָנָתוֹ שֶׁל הַחֶכֶם בָּאָדָם

סְעוּדַת הָעֶשִׂיר

אוֹכֵל: שׁוֹר אֲבוּס (הֶמוֹן בְּשׂוֹר)
מְלִים: תִּזְכָּרַת לְעֶבֶר, צֵעַר וְכֹאֵב
תּוֹצָאָה: בְּכִי, שְׁבִירַת הַלֵּב, עֲזִיבָה

סְעוּדַת הָעֲנִי

אֹכֵל: אֲרוּחַת יָרֵק מְעֻטָּה
מְלִים: אֲמוּנָה, תְּקוּנָה, הִבְטָחַת ה'
תּוֹצָאָה: נְחֻמָּה, קִרְבָּה לַעֲשֵׂם, רְפוּי

שְׁלֵמָה בְּרוּחַ קֹדֶשׁוֹ הֵבִין שְׁהָרוּחַ שֶׁל הָאָדָם
חֲשׂוּבָה יוֹתֵר מִהָאֹכֵל שֶׁהוּא מַגִּישׁ!

"טוב ארחת ירק..."

ואז כתב שלמה המלך בספר משלי את המשפט המפרסם:
"טוב ארחת ירק – ואהבה שם, משור אבוס – ושאנה בו."

אוכל פשוט ומעט עם אהבת ישראל, דברי תורה ואמונה בשם,
שנה הרבה יותר משפע גדול עם חוסר רגישות.
נלמד לאהב זה את זה, ולשמח את כל מי שסביבנו באור השם!